

Evangelí del dissabte de la setmana IV de Pasqua: tot allò que demaneu al Pare

Evangelí i comentari del dissabte de la setmana IV de Pasqua. “Tot allò que demanareu al Pare en nom meu, jo ho faré”. Demanem a la Mare de Déu que ens ajudi a obrir el cor, que tinguem enyorança de la llar del Pare, que ens meravellem i ens alegrem davant el do d'ésser veritablement fills de Déu.

Evangelí (*Jn* 14, 7-14)

Si m'heu conegut a mi, també coneixereu el meu Pare. I des d'ara ja el coneixeu i l'heu vist.

Li diu Felip:

-Senyor, mostra'ns el Pare, i no ens cal res més.

Jesús li respon:

-Felip, fa tant de temps que estic amb vosaltres, i encara no em coneixes?

Qui m'ha vist a mi ha vist el Pare.

Com pots dir que us mostri el Pare?

¿No creus que jo estic en el Pare i el Pare està en mi? Les paraules que jo us dic, no les dic pel meu compte. És el Pare qui, estant en mi, fa les seves obres. Creieu-me: jo estic en el Pare i el Pare està en mi; i, si més no, creieu per aquestes obres. Us ho ben

asseguro: qui creu en mi, també farà les obres que jo faig, i encara en farà de més grans, perquè jo me'n vaig al Pare. I tot allò que demanareu al Pare en nom meu, jo ho faré; així el

Pare serà glorificat en el Fill. Sempre que demaneu alguna cosa en nom meu, jo la faré.

Comentari

Hom pot reescriure l'afirmació del nostre Senyor —“Tot allò que demanareu al Pare en nom meu, jo ho faré”— en positiu: “Tothom pot anar al Pare a través meu”. L'objectiu final és tornar a la casa paterna. Déu ens ha creat i a Ell tornem si som fidels. Per això, sens dubte, Jesús dona aquestes indicacions: ell és el Camí, l'únic que mena el Pare.

Sant Josepmaria, a la vida de pietat, va maldar a seguir aquest itinerari; i el va aconsellar a tots els qui demanaven una orientació per a la seva vida espiritual. Perquè Jesús ens diu que ell és el “Camí” i si el recorrem i el tractem, ell ens menarà

al Pare. A Déu Pare, per ressaltar-ne la paternitat i, alhora, la nostra filiació. Sempre ens va aconsellar que busquéssim en tot i per a tot el sòlid fonament de la filiació divina. No només en determinats moments de la vida, per exemple quan arriben les contradiccions i les dificultats, sinó també a la vida quotidiana.

A l'evangelí d'avui, Jesús ens revela també que conèixer Crist és conèixer el Pare: “Si m'heu conegut a mi, també coneixereu el meu Pare”. Tota la vida de Crist és revelar-nos el Pare i mostrar-nos el gran amor que Déu ens té perquè siguem fills de Déu. En paraules de sant Josepmaria “Déu ens espera, com el pare de la paràbola, amb els braços oberts, encara que no ho meresquem. No hi fa res, el nostre deute. Com en el cas del fill pròdig, només ens cal obrir el cor, sentir enyorament de la llar del nostre Pare, i que ens meravellem i ens alegrem davant el do que Déu

ens fa de poder—nos anomenar i d'ésser, malgrat tanta manca de correspondència per la nostra banda, veritablement fills seus.” (*La conversió dels fills de Déu*, 64)

Com som fills de Déu, Ell vol ajudar-nos. Jesús ens convida a demanar a Déu tot allò que necessitem a través d'ell. Vol que demanem allò que convé a la nostra salvació. Així “el que demaneu” s'entén com el que és bo per al qui demana. Quan ens concedeix allò que demanem és que convé per a la nostra salvació.

Demanem a la Mare de Déu que ens ajudi a fer una vegada més el primer pas per tractar amb més intimitat el seu diví Fill, la seva santa humanitat.

Alphonse Vidal

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidel-dissabte-de-la-setmana-iv-de-
pasqua-tot-allo-que-demaneu-al-pare/](https://dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidel-dissabte-de-la-setmana-iv-de-pasqua-tot-allo-que-demaneu-al-pare/)
(18/08/2025)